

faa vilde man jo ganske see bort fra, at Fæstningsværkerne skulde nedlægges, idet man først bagefter skred til at nedlægge disse, men man omgik derved altsaa i Virkeligheden det Spørgsmaal, hvorledes disse Grundes tilkommende Afgang og Ret til fri Bebyggelse stiller sig til Fæstningsværkerne's Nedlæggelse. Skulde man derimod ved Taxationen tage Hensyn til, at Fæstningsværkerne skulde nedlægges, saa vilde Sagen komme til at stille sig heelt anderledes, og det vilde da vistnok være meget tvivlsomt, om Staten vilde være tjent med at expropriere de private Grunde.

Welchior: Da der her foreligger et egentligt juridisk Spørgsmaal, havde jeg haabet, at nogle af de Medlemmer, der have flere juridiske Kundskaber end jeg, havde taget Ordet i nærværende Sag. Dette er imidlertid ikke skeet, og, da det dog forekommer mig, at man ikke kan forsvare at lade denne Sag gaae saaledes stille igjennem Thinget, skal jeg ikke holde mig tilbage fra at udtale min Mening om den. Den høitærede Krigsminister har gjort os opmærksom paa, at de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget i det andet Thing, ikke ere meget betydelige eller indgribende. Jeg kan ikke nægte, at det just forekommer mig at være meget uheldigt, at de foretagne Forandringer ikke ere betydeligere. Jeg havde navnlig ønsket, at man i det andet Thing var kommen til et andet Resultat med Hensyn til den Rettighed, som Regjeringen for Tiden har til at forbyde Opførelsen af nye Bygninger indenfor Demarcationslinien. Regjeringen siger — og deri maa der vel gives Medhold —, at denne dens Ret er utvivlsom; det er den ganske sikkert ogsaa nu for Tiden, men det, der ikke er utvivlsomt, idetmindste ikke fra mit Standpunkt, det er, hvorvidt denne Ret vil kunne benyttes til at paalægge Indskrænkninger, der ikke ere nødvendige, saasnart man kommer til den Beslutning, at Fæstningsværkerne skulle nedlægges. Under Forhandlingerne i det andet Thing har man fra Begyndelsen af som en Grund, der skulde lede til, at man var berettiget til at fordrø Erstatning for denne Rets Dphør, anført, at Grundeierne havde faaet Bederlag for den dem saaledes paahvilende

Servitut. Det har imidlertid under Sagens videre Forhandling dersteds vist sig, at man i alt Fald ikke har kunnet tilveiebringe saadanne Dplysninger herom, at man har kunnet grunde nogen Afgjorelse derpaa. Hvis man nu endda i det andet Thing var kommen saa vidt, at man havde overladt til Domstolene at afgjøre, hvorvidt der var nogen Ret for Regjeringen til at forlange Bederlag af Grundeierne for den omtalte Servituts Dphør, saa kunde jeg for mit Vedkommende have sølt mig beroliget. Men, at vi her skulle vedtage et Lovforslag, hvorved vi saa at sige med Bولد vilde tiltvinge os en Ret, som vi muligt ikke efter tidligere Retsbegreber ere i Besiddelse af, det kan jeg for mit Vedkommende ikke erkende for retferdigt. At Regjeringen har sølt noget lignende, fremgaaer ogsaa deraf, at den har foreslaet at indgaae Forlig med Grundeierne om Afløsning af den paagjældende Servitut; men det forekommer mig heller ikke passende for Staten i saa Henseende at opgive Noget af den Ret, som den har, eller at indgaae noget Forlig. Jeg troer i det Hele taget heller ikke, at det, saaledes som den ærede Krigsminister meente, vil lykkes i Løbet af kort Tid at komme til Forlig med Grundeierne; hvis nærværende Lovforslag bliver vedtaget, vil det omhandlede Terrain muligt endnu i mange Aar komme til væsentligt at staa ubeboet. Det er ganske vist, at der vil være Enkelte, der ville indlade sig paa at bygge, og at det vil være af Vigtighed for Mange at komme dertil, og at disse ogsaa vilde betale for Afløsningen af den paagjældende Servitut, naar de ikke paa anden Maade kunne komme til at bygge; men, at disse Forhold i saa Fald vilde udvikle sig saaledes, som de egentligt burde det, kan jeg ikke tænke mig. Dette er imidlertid et Hensyn, som det ikke for mig kommer an paa. Hvad det derimod forekommer mig at komme an paa, det er, hvorvidt det er billigt og retferdigt, at den lovgivende Magt skrider ind paa den Maade, som her er foreslaet; det er, som sagt, Noget, som jeg ikke paa nogen Maade har kunnet forsjone mig med. Det er blevet sagt, at det ikke er af nogen væsentlig Betydning at vedligeholde Fæstningsværkerne; men jeg troer, at man maa sige, at det, saa-